

T *Crux fidelis, ur Pange, lingua, gloriosi praelium certaminis,*
 Venantius Fortunatus (omkr. 540–600),
 J. A. Eklund (1863–1945)
 M Darmstadt 1698
 A Elisabeth von Waldstein

306 Höga kors, du enda ädla

1 Hö - ga kors, du en - da äd - la bland de träd som
 2 Sjung, min tung - a! Sjung den här - da, hö - ga, ä - ro -
 3 All den dom som ge - nom fal - let ö - ver värl - den

vux - it här. Fast du ej bär blad och blom - mor,
 fyll - da strid som på kor - set Her - ren käm - pat
 kom - men var och från det för - bjud - na trä - det

in - tet träd din li - ke är. Lju - va stam med
 till tri - umf och e - vig frid, stark som le - jo -
 låg på syn - digt släk - te kvar, vil - le han på

lju - va gre - nar, som den lju - va bör - dan bär.
 net i ök - nen och som of - fer - lam - met blid!
 trä - det so - na, på det kors som ho - nom bar.

4 Ho - nom plå - gar spö och gis - sel, spott och hån och
 5 Kris - ti kors! Blott du är vär - digt att dig he - la

ö - ver - mod; tör - nets krans och kor - sets spi - kar
 värl - den ser. Du för Is - ra - el och fol - ken

pres - sar fram det dy - ra blod, att all värl - den
 är det rät - ta Guds ba - nér, och den dig i

skul - le re - nas i den hel - ga, dju - pa flod.
 tro har skå - dat dom och död ej rä - des mer.